

HEDEN

og

GUDRUN MÆRKERS SPOR

tidens og stedets enhed

HØRT MELLEMLINJERNE

En forestilling i to Z

FOR NITTEN GÆSTESOLISTER

af Preben Hammer Jensen

2024

du må selv lægge stemmer til

GLEM IKKE METRIKKEN

HOLD METRIKKEN

FOR HULEN

HVILKEN HEDE

Z.1.1 *Amalie synger Heden*

Er det nu her vore ender kan mødes
heden er nøgen og tom
er det lidt fladt her, en mistanke fødes
når vejen aldrig til Rom
der er da liv i de lavmælte vækster
revling og blåbær og lyng
glem melodierne, glem deres tekster
løft jeres stemmer og syng
 Heden, heden, hvilken hede
 er det bare far der steger
 lørdagshaneyllinger

Har vores eventyr mon en prinsesse
og har prinsessen en far
kan det så føde en vis interesse
kan vi så håbe på svar
er der et mønster her under facaden
er der en tanke et sted
kan vi så synge os frem over fladen
og er den hede så hed
 Heden, heden, hvilken hede
 er det bare far der steger
 lørdagshaneyllinger

Z.1.2 *Dagmar synger* **Midt i heden sidder Gudrun Mærker**

Midt i heden sidder Gudrun Mærker i sig selv
tom i blikket og dog fuldt bevidst alligevel
finder hun er kerne, er der noget eller ej
bare hiv og sving på den uendelige vej
 det kan vi jo ikke vide
 det kan vi slet ikke vide
hvad er der i luften og det vejr der trækkes ind
når det til den ene eller til den anden kind
er den til at vende, er det der et smilehul
har hun fundet guld der i det store runde nul
 Midt på heden, sikkerheden
 meditere midt i lyngen
 livet er vidunderligt

Det er smukt når roen er så dirrende intens
verden venter, hun betragter livet sidelæns
heden lægger bunden til det næste puslespil
den er vist for ujævn til at vise hvad hun vil
 og hun ved det heller ikke
 nej hun ved det heller ikke
heden er for varm til at et rim kan vise vej
måske sker der noget vildt hvis hun bevæger sig
vi må konstatere Gudrun Mærker sidder der
og så må vi vente med at vide hvad der sker
 Midt på heden, sikkerheden
 meditere midt i lyngen
 livet er vidunderligt

Z.1.3 *Ester synger* **Dennis er revisor**

Dennis der ved bålet med de små og sikre flammer
Dennis er revisor, han ved godt hvordan man gør
stenene mod lyngen sikrer bålet sikre rammer
på hans pande svømmer blanke sild i smeltet smør
 Silden, silden dufter dejligt
 og det slår med flere længder
 lørdagshaneyllinger

Sildene er stegt så de er lige til at spise
og hans tænder skiller sildekød fra sildeben
her er han alene, han har intet at bevise
her på heden er han nemlig ganske suveræn
 Silden, silden dufter dejligt
 og det slår med mange længder
 lørdagshaneyllinger

Her på heden kan man sagtens være kultiveret
Dennis er revisor, han er venlig, han er mild
sammenhængen lever her helt udokumenteret
lyngens duft der blander sig med smag af stegte sild
 Silden, silden dufter dejligt
 og det slår med lange længder
 lørdagshaneyllinger

Z.1.4 *Josef synger* Prinsen kører mountainbike

Skrammel og støj - Prinsen kører mountainbike
farten er høj – Prinsen kører mountainbike
tøj i stærke farver, der er striber nedad ryggen
ganske tæt forbi hvor Gudrun Mærker finder lykken
Prinsen kører mountainbike på heden

Heden, cyklen, manden, modet
lette tråd, som Jørgen synger
heltens blod er kongeligt

Luften er klar – Prinsen holder fanen højt
som en husar – Prinsen holder fanen højt
i sin egen verden, midt i farten og i sveden
han bemærker ikke hvem der sidder ned på heden
Prinsen holder fanen højt i luften

Heden, cyklen, manden, modet
lette tråd, som Jørgen synger
heltens blod er kongeligt

Lungerne pumper, så hårdt blir der mast
lynggrene knaser og revling blir kvast
støvskyer rejses, insekterne svirrer
jordoverfladen begynder at dirre

Cyklen er hvid – Prinsen kører mountainbike
slår han sin tid – Prinsen kører mountainbike
han har sat et mål og ignorerer hvad han møder
og han mærker intet til at overfladen bløder
Prinsen kører mountainbike på heden

Heden, cyklen, manden, modet
lette tråd, som Jørgen synger
heltens blod er kongeligt

Z.1.5 Kirsten synger Det er et sørgeligt syn

Heden er pludseligt usikker grund
forhjulet rammer det bundløse mosehul
Prins over styret med sammenbidt mund
fremdriften styrter mod nul

Mosen drager, heden kalder
Prinsen synker uheldssvangert
nedad i det bløde dynd

Armene fægter og benene går
kæmper forgæves og stadigvæk sammenbidt
helt desperat uden Münchhausens hår
cyklen blir osse beskidt

Mosen drager, heden kalder
Prinsen synker uheldssvangert
nedad i det bløde dynd

Gudrun bemærker den rasende kamp
følger det hele med hævede øjenbryn
sumpen er som en umættelig svamp
det er et sørgeligt syn

Mosen drager, heden kalder
Prinsen synker uheldssvangert
nedad i det bløde dynd

Prinsen bevæger sig slet ikke op
når det går højt blir det bare lidt sidelæns
Gudrun betragter den kæpende krop
nu kan hun redde en prins

Mosen drager, heden kalder
Prinsen synker uheldssvangert
han skal altså hives op

Z.1.6 Marie synger Når heden blir hel

Så Gudrun må lukke sin mindfulness ned
og hun har vist glemt sin mobiltelefon
men heldigvis har hun sit sjippetov med
i tilfælde af hun fik trang til motion
hun rejser sig straks, det er slut med at hvile
når nøden er størst er hun nødt til at ile
hun iler tilstrækkeligt, stærkt og solidt
og finder et sted der er sikkert at stå
hun holder en ende, den anden blir smidt
og tovet er langt nok til Prinsen kan nå
Gudrun er beredt til meget
man kan redde meget med et
heldigt husket sjippetov

Det er da dramatisk og ret resolut
men sådan står Gudrun solidt ved sig selv
det liv og den kraft har hun aldrig fortrudt
således er Prinsen nu havnet i held
så nu kan han gribe og nu kan han fatte
og mærke at heldet er svært at erstatte
hun ilede til med tilstrækkelig hast
det trænger sig på og det fylder en del
så nu kan hans vilje igen være fast
når grunden er fast og når heden er hel
Gudrun er beredt til meget
Sådan reddes helten med et
heldigt husket sjippetov

Z.1.7 *Nikolai synger* **Der er noget i luften**

Når tingene har været noget svære
så skaber det en særlig atmosfære
og det er noget ingen af dem glemmer
en sitren de vist begge to fornemmer
jo jo, der er noget i luften

Duften, duften over lyngen
udbredt over hele heden
duften af de stegte sild

Det munder ud i lykke og i glæde
at leve i den luft der er til stede
for så er det enhver kan åbne gabet
og trække vejret ind i fællesskabet
jo jo, der er noget i luften

Duften, duften over lyngen
udbredt over hele heden
duften af de stegte sild

Men de kan aldrig få det hele med
nej de kan aldrig få det hele med
der er noget de ved, der er noget vi ved
og de kan aldrig få det hele med
men håbet blæser i vinden

En fugl med eget næb kan smage vejret
det smages langsomt mens det blir fortæret
i denne stund så hænger alt på smagen
der aldrig er den samme hele dagen
jo jo, det er oppe i luften

Duften, duften over lyngen
udbredt over hele heden
duften af de stegte sild

Z.1.8 *Sigbrit synger* **Et gevir af tak**

Prinsen siger mange tak
mange tak og mange gange
mindes følt hvor mosen trak
og hvor han var næsten bange
 Takken strømmer ud og over
 det er svært at overskue
 sådan et gevir af tak

Mudderarme, mudderben
svækker ikke prinseglansen
når den indre ædelsten
træder for i tranedansen
 Takken strømmer ud og over
 det er svært at overskue
 sådan et gevir af tak

Man er aldrig helt til grin
når man sådan indtar pladsen
hvis man er lidt maskulin
og har styr på muskelmassen
 Takken strømmer ud og over
 det er svært at overskue
 sådan et gevir af tak

Prinsen født med skjold og sværd
og en hjelm med fjederbuske
navnet der er penge værd
det er osse værd at huske
 Takken strømmer ud og over
 det er svært at overskue
 sådan et gevir af tak

Og er det så stegeos
i en sang fra hedens lærker
eller Prinsens tak og ros
der når ind til Gudrun Mærker

Z.1.9 *Torben synger* **Gudrun Mærker er glad**

Alle hedens blomster stråler
i det smukke lys fra rosen
Prinsens stråleblanke ros

Hun bader i rosen og i atmosfæren
og hilser til Hamlet, for her er der væren
det er ikke blot eksistens, det er mere
hun var der for ham og hun kunne agere
hun ser i hans øjne og lytter og lytter
og opfanger alle de ord han benytter
og Gudrun Mærker er glad

Alle hedens blomster stråler
i det smukke lys fra rosen
Prinsens stråleblanke ros

En snarrådig tøs og en fuldendt heltinde
en smuk og en klog og vidunderlig kvinde
en ren amazone, en blomstrende lilje
hun synker det hele, hun gør det med vilje
hun kan ignorere at helheden knirker
hun ved det er smiger, hun ved at det virker
og Gudrun Mærker er glad

Alle hedens blomster stråler
i det smukke lys fra rosen
Prinsens stråleblanke ros

Hun føler sig hensat til eventyrbøger
hun er den prinsesse som Prinsen besøger
for hun hev ham op så han løftede hende
og i et sekund var de helt og heltinde
hun ved godt at roserne falder og stikker
det skider hun på og hun smiler og nikker
for Gudrun Mærker er glad

Alle hedens blomster stråler
i det smukke lys fra rosen
Prinsens stråleblanke ros

Z.1.10 *Vilhelm synger Frieri*

Prinsen var fantastisk og nu er han det igen
han har måske fundet sig en sjælden sjæleven
det er basis for et frieri
han står nu og føler sig på ganske sikker grund
lige midt i heden er hun noget af et fund
i en nu befriet fantasi

Heden understøtter knæet
bærer let et blødt og lækkert
frieri i sluttet ring

Hun er kvinden han vil byde op til ægtedans
han vil være hendes hvis hun blot vil være hans
nu kan Gudrun blive kongelig
hun kan føde sønner til den kongelige slægt
den slags argumenter har vel osse en slags vægt
blodet er en blivende værdi

Heden understøtter knæet
bærer let et blødt og lækkert
frieri i sluttet ring

Det er da en gylden chance i enhver forstand
vejen står helt åben der og venter så hun kan
følge ham på dydens smalle sti
og så kan hun flytte ind på slottet hvis hun vil
og han håber dybt og inderligt i hjertet hun slår til
grib nu chancen før den er forbi

Heden understøtter knæet
bærer let et blødt og lækkert
frieri i sluttet ring

**Udenfor nummer
nok et mellemrum**

Z.2.1 *Ambrosius synger* **Et nej med eftertryk**

Hun er ikke fristet af et håb om gyldne tider
det skal nemlig osse være rart
og det er vist klart at hun på ingen måde gider
lysten mangler ganske åbenbart
hun er ikke bange af sig, hun er selv i vejen
og så er hun simpelthen sin egen

Hun vil bare ikke giftes
hun vil ikke bare giftes
når hun sådan siger nej

Det er et nej med eftertryk
et nej der taler for sig selv
og til sig selv som et tillykke
så de fleste forudfattede
forventninger må rykke
en anden vej
det er et nej
med eftertryk

Prinsen er forundret og forfærdeligt forbavset
er der noget galt med hendes smag
er det efter cykelstyrtet han er blevet snavset
han må gå med uforrettet sag
hun er sgu for egensindig, hun er for besværlig
og for grim hvis han skal være ærlig

Hun vil bare ikke giftes
hun vil ikke bare giftes
når hun sådan siger nej

Z.2.2 Elinor synger Heder spænder vidt og bredt

Nu er stedet brugt for Gudrun, stegeosen trækker
blandet op med lyng og bær er duften ganske lækker
før var luften dejlig her, nu virker den forloren
med de der for dybe spor af cykeldæk i jorden
Man må gå når duften kalder
der er mange muligheder
heder spænder vidt og bredt

Det er noget usagt hun nu tydeligt fornemmer
opkørt jord ved de brutale cykelspor der skræmmer
sporet efter en der tromler frem hvor en han kører
alt i alt var Prinsen kun en drengerøv med ører
Man må gå når duften kalder
der er mange muligheder
heder spænder vidt og bredt

Hun må væk før stanken hænger ved i atmosfæren
hun må flytte kroppen for at være i sin væren
ikke langt, men langt nok til at hun kan nyde freden
stedets enhed opretholdes, Gudrun blir på heden
Man må gå når duften kalder
der er mange muligheder
heder spænder vidt og bredt

Z.2.3 *Isa synger* **Hvordan man skal behandle hinanden**

Gudrun, Gudrun raskt afsted, hun følger sin næse
hen imod de stegte sild der blæser i vinden
hun vil hurtigt glemme alt om Prinsens fadæse
og om et par roser hun vist selv fik på kinden

Dennis, Dennis kigger op og opdager gæsten
tænker sikkert på om han har sild nok på panden
tar de sidste sild fra spanden, der ryger resten
han ved nok hvordan man skal behandle hinanden
Og så er der sild på panden
og i duften over lyngen
frister det med sikkerhed

Gudrun sætter sig nu ganske trygt der ved bålet
sikkert kun på grund af den slags sult der er lækker
det er kun på panden Dennis her går til stålet
høfligheden selv og ingenting der forskrækker

Dennis er revisor, er det derfra det kommer
eller kan det skyldes han er opdraget rigtigt
her på heden er der hverken lov eller dommer
og med sild på panden er det ikke så vigtigt
Og der er de sild på panden
og i duften over lyngen
frister de med sikkerhed

Z.2.4 *Judith synger* **Fælles måltid**

Se myterne om måltider på heden er vist sande
nu spiser de i fællesskab og af den samme pande
det er da vist nok noget socialt
de stikker deres gafler i de stegte sild på panden
og det kan ske at deres arme rører ved hinanden
og det er helt idyllisk, ærligt talt

For når sild er stegt panden
og er lige til at spise
er det plads til sammenhold

Det måltid og den pande er den cirkulære midte
men vi er ikke sikre på hvad vi skal lægge i det
rent bortset fra lidt smør og nogle sild
men vejret er vidunderligt, det dirrer ganske stille
et sted på heden hører man en fårekilling spille
og aftenduft, luften er så mild

Og når sild er stegt panden
og er lige til at spise
er det plads til sammenhold

Og sådan blir det sammenspist og sådan skal det være
og måske er det det de begge to er ved at lære
det er da ansat til en ren idyl
og aftensolens stråler får det hele til at passe
her er det nemt at forestille sig en hulens masse
og være i det for sin egen skyld

For når sild er stegt panden
og er lige til at spise
er det plads til sammenhold

Z.2.5 *Knud synger* **Fordi han kan**

Pas på

Prinsen kommer brasende på mountainbike fordi han kan
sådan kan han vise verden at han er en rigtig mand
forlæns, baglæns, sidelæns, til alle verden sider læns
sådan kan man overtyde verden om at man er prins

Førstemanden kører forrest
det er hedens rækkefølge
det er cykeldækkets bud

Gennem bålet, over panden, gennem både ild og fedt
alle sildene er spist han ødelægger meget lidt
men det flyver rundt med gnister, tænk hvis lyngen nu er tør
sådan er en rigtig prins, han tænker ikke før han gør

Førstemanden kører forrest
det er hedens rækkefølge
det er cykeldækkets bud

Alle gnister går i jorden, gløderne dør hurtigt ud
hele heden ignorerer latterlige cykelbud
Dennis holder sig tilbage, holder fast og lav profil
som revisor sidder han og er helt tryk og helt stabil

Førstemanden kører forrest
det er hedens rækkefølge
det er cykeldækkets bud

Z.2.6 *Magdalene synger* **Skrid din idiot**

Gudrun rejser kroppen mod den spirende despot
alle hendes fagter skriger skrid din idiot
han skal ikke ødelægge hedens bløde liv
han skal ikke tro at det gør pikken stor og stiv
han er bare latterlig og han er kun en nar
inderst inde er han kun et sølle eksemplar
hun er ikke bange, hun er ikke spor nervøs
hun blir ikke skræmt af sån en overmodig fløs
han skal bare dampe af og helst gå op i røg
her er ikke plads til den der infantile støj
han har måske chancer hvis han blir en voksen mand
lige nu er det sgu svært at forestille sig hvordan
en besked fra heden handler om beskedenhed
og hvis han vil lege skal det ske et andet sted
 Det er klart han må fortrække
 han må jage andre steder
 han må videre og væk
før han lander i tilsandet tilstand

Z.2.7 Sara synger Selv solen smiler med

Så den sølle prins forsvinder ned bag et par bakker
Dennis ser det med et smil på læben
anerkender Gudruns indsats, nærmest så han takker
med et meget voksent træk ved kæben
luften over heden er helt fredelig og frisk
og i luften hænger duften af fordøjet fisk
Der er smil på alle læber
heden smiler helt og kærligt
så selv solen smiler med

Dennis er revisor, det skal vi jo ikke glemme
det kan ikke bare holdes nede
stemning, landskab, følelser, det hele skal da stemme
osse med den virkelige hede
mættet af den smukke udsigt og de sild de fik
blir den fællesskabserindring smagfuld og rustik
Der er smil på alle læber
heden smiler helt og kærligt
så selv solen smiler med

Se de sidder bare, se de læner sig tilbage
skal de bare sidde der og nyde
er det nu kun silden stegt i smør de skulle smage
hvad skal al den optakt så betyde
hvis de kun slår maver, kan vi så forlange mer
kan vi stadig se en smule drama i det her
Der er smil på alle læber
heden smiler helt og kærligt
så selv solen smiler med

Z.2.8 *Thyge synger* **Urimeligt let**

Stille og roligt og velovervejet
lige tilpas, det er næsten for meget,
rykker revisorens knæ

Heden understøtter knæet
i en ring af rare dufte
og et rigtigt eventyr

Uden fanfarer og uden kanoner
indpakket nænsom i langsomme toner
knæsatte udfoldninger i traditioner
sådan et smukt frieri

Heden understøtter knæet
i en ring af rare dufte
og et rigtigt eventyr

Dybt under stille og rolige strømme
finder man sikkert de voldsomme drømme
der er da retning og der er da mening
her i den udtrykte drøm om forening
det er urimeligt let

Heden understøtter knæet
i en ring af rare dufte
og et rigtigt eventyr

Z.2.9 *Søren selv synger* **Måske måske**

Nu skal Gudrun svare ja eller nej
hun kan ikke vælge begge dele
hun skal pege på den udvalgte vej
hun kan ikke bare få det hele

Og den vej hun peger ud skal hun gå
er det derfor hun nu står og tøver
og så er det lissom alt går i stå
ved hun ikke selv hvad hun behøver

Det er svært at læse af, svært at se
kan vi tro hun får barberet geden
og er svares så måske et måske
hør det blæser langt ud over heden
Hele universet dirrer
så beslutsomt uafklaret
i et rungende måske

Er det måske kærligheden
er det fugleægtereden
der skal gøre heden hel
måske - måske
Hele universet dirrer
så beslutsomt uafklaret
det var måske et måske

Et stort måske med eftertryk
- et måske kan kaste skygge
- et måske kan kaste lykke
nu må vi se
trods det måske
med eftertryk
Hele universet dirrer
så beslutsomt uafklaret
i et rungende måske måske måske måske måske